

Python

Trzeci wykład

dr inż. Marcin Ciura, Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej

Przepraszam was za to, że dziś nie
każdy przykład będzie po czesku :-)

Proszę robić notatki :-)

Plan na dziś

+ Trzy typy proste:

- łańcuch (**str**)
- liczba całkowita (**int**)
- liczba rzeczywista (**float**)

+ f-łańcuchy

+ łańcuchy wieloliniowe

+ instrukcje if...else i if...
elif...else

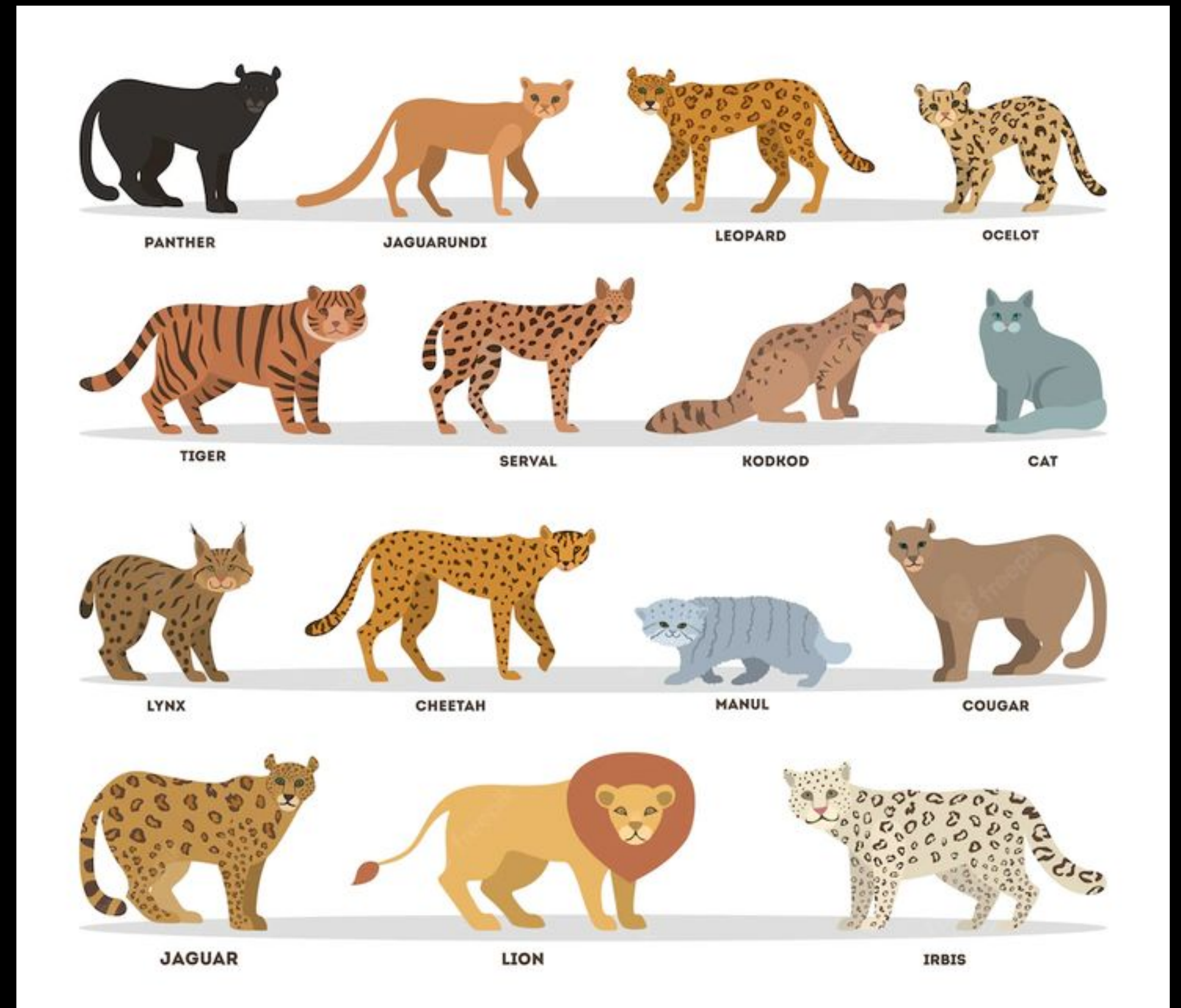
+ jak definiować własne funkcje?

+ i dwa typy złożone:

- lista (**list**)
- słownik (**dict**)

Zagadka na dobry początek :-)

Proszę zgadnąć, jak się nazywają kotowate po czesku

Jak się nazywają kotowate po czesku?

Kočkovité šelmy :-)

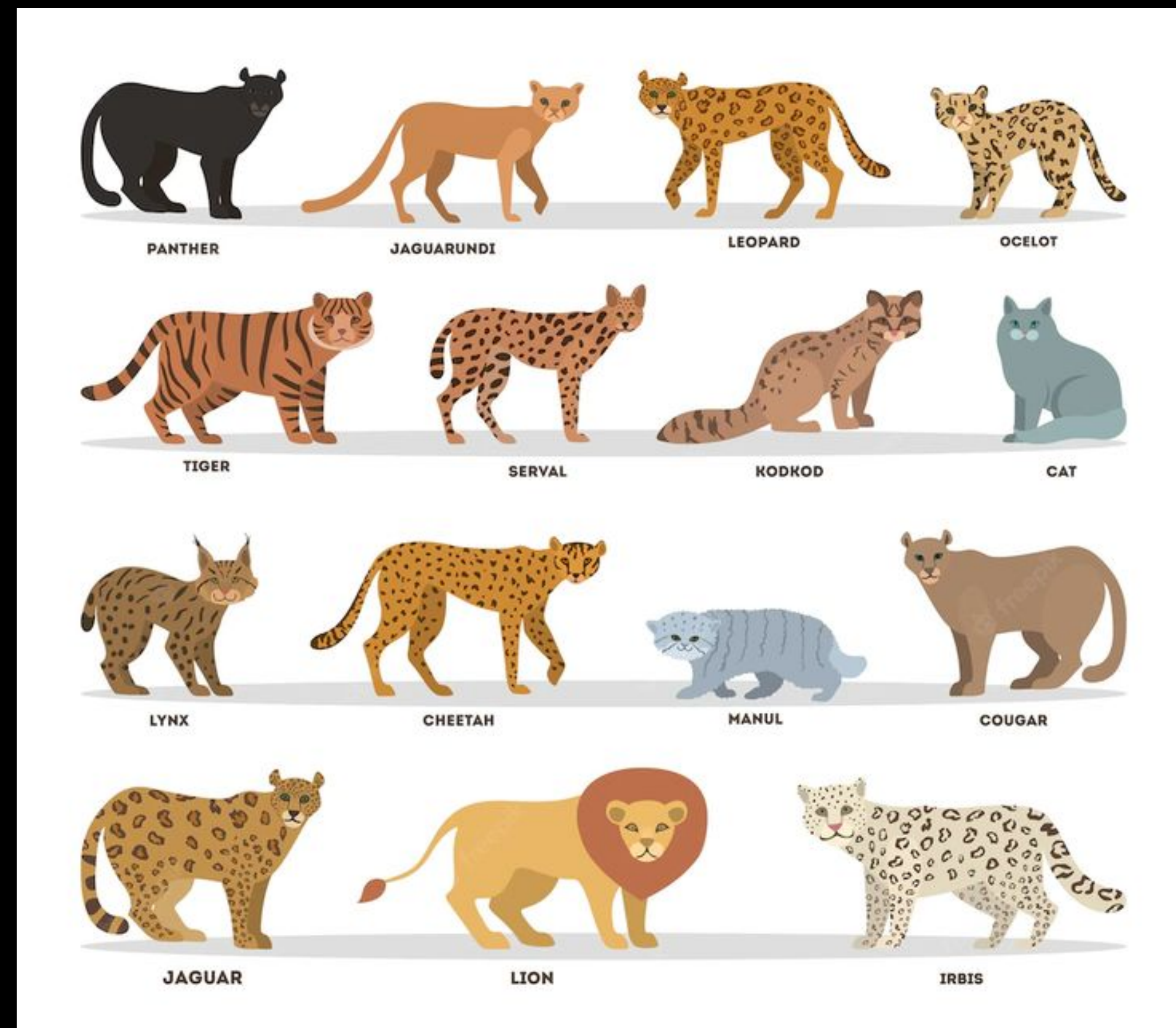
Tak czytamy litery z haczykami:

č ř š ž ň ě - cz, rz, sz, ż, ŋ, ie

Tak czytamy litery z akcentami:

á é í ó ú ů ý -

aa, ee, ii, oo, uu, óó, ii

Co to jest obiekt? Co to jest typ?

Pojęcie „obekt danego typu”
jest podobne do pojęcia „osobnik danego gatunku”

Osobniki różnych gatunków:

- + mają różny wygląd
- + mają różne zwyczaje

Obiekty różnych typów:

- + przechowują wartości z różnych dziedzin
- + mają różne zestawy działań, które można na nich wykonywać

Typy danych

Typ `str`, czyli typ tekstowy

Zmienne typu `str` (`str` to skrót wyrazu „string”, czyli „sznurek”) przechowują teksty, czyli łańcuchy znaków

Typ str, czyli typ tekstowy — powtórka

Możemy dodać łańcuch do łańcucha za pomocą operatora +, na przykład:

```
imię = 'Jiří'
```

```
powitanie = 'Ahoj, ' + imię + '!'
```

```
print(powitanie)
```

Ahoj, Jiří!

Typ str, czyli typ tekstowy — powtórka

Możemy porównać łańcuch z łańcuchem za pomocą operatorów `==` (równa się), `!=` (nie równa się), na przykład:

```
print('jiří' == 'Jiří')
```

False

```
print('Jiří' != 'Jiží')
```

True

Typ str, czyli typ tekstowy

Możemy też porównać łańcuch z łańcuchem za pomocą operatorów < (mniejszy niż), <= (mniejszy lub równy), > (większy niż), >= (większy lub równy). Te operatory porównują kolejność alfabetyczną łańcuchów, na przykład:

```
print('gepard' < 'puma')
```

True

```
print('tygr' <= 'lev')
```

False

Typ `int`, czyli liczby całkowite

Zmienne typu `int` (`int` to skrót wyrazu „integer”, czyli „liczba całkowita”) przechowują liczby całkowite :-)

`0 9 -23`

W dużych liczbach całkowitych możemy dla czytelności wstawiać znaki podkreślenia `_` (w małych liczbach też :-)

`1_000_000 == 1_000 * 1_000`

Typ int, czyli liczby całkowite

Na liczbach całkowitych możemy wykonywać te działania:
+ (dodawanie), - (odejmowanie), * (mnożenie),
/ (dzielenie), ** (potęgowanie)

```
print(2+2, 2-3, 2*2, 2/3, 2**3)
```

```
4 -1 4 0.6666666666666666 8
```

Typ `int`, czyli liczby całkowite

W Pythonie wynik dzielenia liczb całkowitych jest zawsze liczbą rzeczywistą

```
print(2/3, 8/2)
```

```
0.6666666666666666 4.0
```

Typ float, czyli liczby rzeczywiste

Zmienne typu **float** (**float** to skrót wyrażenia „floating-point number”, czyli „liczba zmiennoprzecinkowa”) przechowują liczby rzeczywiste

Liczby rzeczywiste odróżniamy od liczb całkowitych dzięki kropce dziesiętnej (Anglosasi używają kropek dziesiętnych zamiast przecinków dziesiętnych)

0.0 -1.0 2.5 0.14285714285714285

Działania na liczbach całkowitych i rzeczywistych

Działania $+$, $-$, $*$, $/$, $**$ możemy wykonywać i na liczbach całkowitych, i na liczbach rzeczywistych. Wystarczy jedna liczba rzeczywista, żeby wynik był rzeczywisty:

```
print(2 + 3*4.0)
```

```
print(2 + 3*4)
```

14.0

14

Działania na liczbach całkowitych i rzeczywistych

Możemy używać nawiasów. Wszystkie nawiasy powinny być okrągłe, nawet te zagnieżdżone

```
print((2 + 3)*4.0)
```

20.0

Działania na liczbach całkowitych i rzeczywistych

Działania `==`, `!=`, `<`, `<=`, `>`, `>=` możemy wykonywać i na liczbach całkowitych, i na liczbach rzeczywistych:

```
print(2 == 2.0)
```

True

```
print(-7.5 < 0)
```

True

Działania na liczbach całkowitych i rzeczywistych

Liczby rzeczywiste przechowują mniej więcej 15 cyfr znaczących. Proszę się nie dziwić, gdy wyniki działań na liczbach rzeczywistych są niedokładne. Banki nie korzystają z typu `float` :-)

```
pierwiastek_z_2 = 2 ** 0.5  
print(pierwiastek_z_2)  
1.4142135623730951  
print(pierwiastek_z_2 ** 2)  
2.0000000000000004
```

Jak poznać typ zmiennej?

- + Możemy pamiętać, jakiego typu wartość przypisaliśmy do tej zmiennej
- + Możemy używać czytelnych nazw zmiennych:
liczba_studentów, średnia_ocena
- + Możemy trzymać się dobrych tradycji: zmienne *i, j, k* całkowite, zmienne *x, y, z* rzeczywiste

Jak poznać typ zmiennej?

+ Możemy też wywołać funkcję wbudowaną **type**:

```
print(type(7))
```

```
<class 'int'>
```

```
print(type(7.0))
```

```
<class 'float'>
```

```
print(type('7'))
```

```
<class 'str'>
```

Konwersje typów

Czasem Python niejawnie konwertuje typy, na przykład wtedy, gdy łączymy w jednym wyrażeniu wartości typu `int` z wartościami typu `float`

Konwersje typów

Możemy też jawnie konwertować typy, wywołując funkcje wbudowane **str**, **int**, **float**:

```
dzień_miesiąca = 25
```

```
print('Dnes je ' + dzień_miesiąca + ' listopad')
```

TypeError: can only concatenate str (not "int") to str

```
print('Dzisiaj jest ' + str(dzień_miesiąca) + ' listopada')
```

Dzisiaj jest 25 listopada

Konwersje typów

Możemy też jawnie konwertować typy, wywołując funkcje wbudowane **str**, **int**, **float**:

```
str(7.5) == '7.5'
```

```
int('9') == 9
```

```
int(12.5) == 12
```

Konwersje typów

Kiedy nasz program wczytuje liczby funkcją `input`,
musimy skonwertować typ `str` na typ `int`

Konwersje typów

```
a, b = input('Podaj dwie liczby oddzielone spacją: ').split()  
print(type(a), type(b))
```

```
a = float(a)
```

```
b = float(b)
```

```
print(a * b)
```

Podaj dwie liczby oddzielone spacją: 4 5

<class 'str'> <class 'str'>

20.0

Typy danych
Podsumowanie

Typy danych — podsumowanie

str + str, str * int, int * str

int + int, int - int, int * int, int / int, int ** int

float + float, float - float, float * float,
float / float, float ** float

x == y, x != y, x < y, x <= y, x > y, x >= y

str(x), int(x), float(x)

Postęp wykładu

Przedstawiłem wam:

- + Trzy typy proste:
  - łańcuch (**str**)
  - liczba całkowita (**int**)
  - liczba rzeczywista (**float**)

Teraz omówię:

- + f-łańcuchy
- + łańcuchy wieloliniowe

+ instrukcje if...else i if...elif...else

+ jak definiować własne funkcje?

+ i dwa typy złożone:

- lista (**list**)
- słownik (**dict**)

Proszę mi zadać pytanie :-)

f-tańcuchy

f-łańcuchy

f-łańcuchy, czyli formatowane łańcuchy, to fajny sposób tworzenia łańcuchów w Pythonie

Dzięki f-łańcuchom programy są bardziej czytelne, bardziej zwarte i bardziej wydajne

f-łańcuchy

Tworzymy f-łańcuch, poprzedzając literą **f** cudzysłów, który rozpoczyna łańcuch

Wewnątrz f-łańcucha umieszczamy w nawiasach klamrowych **{ }** te wyrażenia, które chcemy wstawić do łańcucha, na przykład:

```
imię = 'Marcin'
```

```
nr_wykładu = 3
```

```
print(f'Mam na imię {imię}. To jest {nr_wykładu}. wykład.')
```

```
Mam na imię Marcin. To jest 3. wykład.
```

f-łańcuchy

Wewnątrz f-łańcucha umieszczamy w nawiasach klamrowych `{ }` te wyrażenia, które chcemy wstawić do łańcucha. Mogą to być dowolne wyrażenia, nie tylko pojedyncze nazwy, na przykład:

```
a = 7
```

```
b = 4
```

```
print(f'Wynik działania {a} + {b} = {a + b}')
```

```
Wynik działania 7 + 4 = 11
```

f-łańcuchy

Wewnątrz f-łańcucha łatwo możemy podawać rozmiar pola, czyli ile znaków ma zajmować łańcuch, i wyrównywać tekst do lewej lub do prawej strony pola, albo umieszczając go pośrodku

Służy do tego operator wyrównania. Operator wyrównania to:

+ > (wyrównaj w prawo)

+ < (wyrównaj w lewo)

+ albo ^ (wyśrodkuj)

Stawiamy go po dwukropku : wewnątrz nawiasów klamrowych { }

f-łańcuchy

Po operatorze wyrównania piszemy rozmiar pola,
w którym chcemy umieścić łańcuch

Python uzupełni ten łańcuch tyloma spacjami, ilu brakuje
do rozmiaru pola

```
imię = 'Kleopatra'
```

```
print(f'|{imię:<20}|{imię:>20}|{imię:^20}|')
```

```
|Kleopatra          |          Kleopatra|    Kleopatra    |
```

f-łańcuchy

Po dwukropku : a przed operatorem wyrównania możemy podać **znak wypełnienia**. Gdy podamy znak wypełnienia, Python uzupełni ten łańcuch tyloma znakami wypełnienia, ilu brakuje do rozmiaru pola

```
n = 42
```

```
# Wypisz n uzupełnione zerami, wyrównane do prawej
```

```
# strony pola mieszczącym 5 znaków
```

```
print(f'{n:0>5}')
```

```
00042
```

f-łańcuchy

```
tytuł = 'Zaklínač'  
# Wypisz tytuł uzupełniony gwiazdkami, wyśrodkowany  
# w polu mieszczącym 20 znaków  
print(f'{tytuł:*^20}')  
*****Zaklínač*****
```


f-łańcuchy

f-łańcuchy ze znakiem wypełnienia > przydają się do równego wypisywania liczb w tabelach: cyfry jedności pod cyframi jedności, cyfry dziesiątek pod cyframi dziesiątek i tak dalej:

Wypisz liczby wyrównane do prawej strony w polu mieszczącym 10 znaków

```
liczba = 123
```

```
print(f'{liczba:>10}')
```

```
liczba = 4321
```

```
print(f'{liczba:>10}')
```

123

4321

f-łańcuchy

Możemy napisać po szerokości kropkę . i precyzję
Precyzja określa liczbę miejsc po kropce dziesiętnej
w liczbach rzeczywistych. Gdy wypisujemy liczby
rzeczywiste, radzę dopisać po precyzji literę f (jak float)

f-łańcuchy

```
# Wypisz pi wyrównane uzupełnione spacjami, wyrównane  
# do prawej strony w polu o szerokości 10 znaków,  
# z 2 cyframi po przecinku. Liczba pi to liczba  
# rzeczywista (f)  
pi = 3.141592653589793  
print(f'{pi:>10.2f}')  
3.14
```

Skoro f-łańcuchy są takie fajne, to czemu wszystkie łańcuchy nie są f-łańcuchami?

Z powodów historycznych. Python się rozwija

Na początku były w nim tylko zwykłe łańcuchy

Dopiero później wprowadzono do niego f-łańcuchy

Dodano im literę **f** przed cudzysłowem, by odróżnić je od zwykłych łańcuchów

Gdyby f-łańcuchy nie odróżniały się od zwykłych łańcuchów, zmieniłoby się działanie tych starszych programów,

w których łańcuchy zawierają nawiasy klamrowe **{ }**,

Twórcy Pythona nie chcieli do tego dopuścić

Łańcuchy wieloliniowe

Łańcuchy wieloliniowe

Łańcuchy wieloliniowe to takie łańcuchy, które mają więcej niż jedną linię :-)

Do tworzenia łańcuchów wieloliniowych używamy potrójnych cudzysłówów podwójnych `"""` lub potrójnych cudzysłówów pojedynczych `'''`

Łańcuchy wieloliniowe

Do tworzenia łańcuchów wieloliniowych używamy potrójnych cudzysłowów `"""` lub `'''`, na przykład:

```
print("""Lokomotiva
```

```
Na dráze stojí lokomotiva,  
paří se, olej s povrchu splývá,  
ospale zívá.
```

```
Syčí a sípe, zhluboka dýchá,  
pára jí dmýchá z horkého břicha:  
""") # Přeložil Jacek Baluch
```


Łańcuchy wieloliniowe

Łańcuchy wieloliniowe mogą być f-łańcuchami, na przykład:

```
list = f"""Drogi {imie},  
Nie wiem, czy mnie pamiętasz. Mam na imię {moje_imie}.  
Poznaliśmy się {jak_dawno} temu {gdzie}.  
{treść}  
Pozdrawiam,  
{moje_imie}  
"""
```

f-tańcuchy i tańcuchy wieloliniowe
Podsumowanie

f-łańcuchy i łańcuchy wieloliniowe — podsumowanie

```
print(f'Wynik działania {a} * {b} = {a * b}')
```

```
print(f'|{x:<10}|{x:>10}|{x:^10}|{x:>10.2f}|')
```

```
print("""Koukejme, co vám je ve vagóně:  
V prvním jsou krávy,  
ve druhém koně""")
```

Postęp wykładu

Przedstawiłem wam:

- + Trzy typy proste:
  - łańcuch (**str**)
  - liczba całkowita (**int**)
  - liczba rzeczywista (**float**)
- + f-łańcuchy
- + łańcuchy wieloliniowe

Teraz omówię:

- + instrukcje if...else i if...elif...else
- + jak definiować własne funkcje?
- + i dwa typy złożone:
  - lista (**list**)
  - słownik (**dict**)

Proszę mi zadać pytanie :-)

Instrukcje if...else i if...elif...else

Instrukcja if...else

Instrukcja if...else zawiera dwa bloki instrukcji. Kod w bloku po części if zostanie wykonany, jeśli warunek jest prawdziwy (**True**). Kod w bloku po części else zostanie wykonany, jeśli warunek jest nieprawdziwy (**False**)

```
if wiek >= 18:
```

```
    print('Osoba dorosła')
```

```
else:
```

```
    print('Osoba niepełnoletnia')
```


Instrukcja if...else — wcięcia

Wcięcie przed słowem kluczowym else musi być takie samo, jak wcięcie przed słowem kluczowym if

Wcięcie przed blokiem po części else ładniej wygląda, gdy jest takie samo, jak wcięcie przed blokiem po części if

```
if wiek >= 18:
```

```
    print('Osoba dorosła')
```

```
else:
```

```
    print('Osoba niepełnoletnia')
```

Instrukcja if...else — wcięcia

Ten kod znaczy co innego

```
if a > 0:  
    if b > 0:  
        print('a i b są dodatnie')  
else:  
    print('a nie jest dodatnia')
```

niż ten kod

```
if a > 0:  
    if b > 0:  
        print('a i b są dodatnie')  
else:  
    print('b nie jest dodatnia')
```

Instrukcja if...elif...else

Instrukcja if...elif...else służy do wyboru spośród wielu możliwości. Nie wymaga dodatkowych wcięć

Słowo kluczowe elif to skrót od "else if"

Po co nam instrukcja if...elif...else

Zamiast pisać tak:

```
if ocena == 5:  
    print('bardzo dobry')  
else:  
    if ocena == 4:  
        print('dobry')  
    else:  
        if ocena == 3:  
            print('dostateczny')  
        else:  
            print('niedostateczny')
```

wygodniej jest pisać tak:

```
if ocena == 5:  
    print('bardzo dobry')  
elif ocena == 4:  
    print('dobry')  
elif ocena == 3:  
    print('dostateczny')  
else:  
    print('niedostateczny')
```

Jak definiować własne funkcje?

Co to jest funkcja w językach programowania?

Funkcja to samodzielny fragment programu, który wykonuje pewne zadanie na określonych danych. Program może wiele razy wywoływać tę samą funkcję w różnych miejscach programu z różnymi danymi

Funkcje mają swoje nazwy

Funkcje mogą mieć swoje dane wejściowe. Mówimy na te dane argumenty funkcji

Funkcje mają swój kod, czyli instrukcje, które wykonuje komputer

Jak definiować własne funkcje?

Aby zdefiniować własną funkcję, piszemy po kolei:

- + słowo kluczowe def (od "define", czyli „zdefiniuj”)
- + nazwę funkcji
- + nawiasy okrągłe ()
- + dwukropek :
- + kod funkcji, wcięty o kilka spacji

```
def powitanie():  
    print('Ahoj :-')
```

Jak definiować własne funkcje?

Dobry zwyczaj to wpisać na początku kodu funkcji tak zwany docstring

(od "documentation string"), czyli łańcuch, który opisuje, co robi ta funkcja. Zgodnie z tradycją otaczamy docstringi potrójnymi znakami podwójnego cudzysłowu `"""`

```
def powitanie():  
    """Wypisuje powitanie na ekranie"""  
    print('Ahoj :-)')
```


Jak definiować własne funkcje?

```
def powitanie():  
    """Wypisuje powitanie na ekranie"""  
    print('Ahoj :-)')
```

```
# Tak wywołujemy funkcję powitanie. Zawsze wywołujemy  
# funkcję, pisząc po jej nazwie nawiasy okrągłe ()  
powitanie()
```

Jak definiować własne funkcje?

Dzięki docstringom i funkcji wbudowanej **help** możemy bez zaglądania do kodu dowiedzieć się, co robią funkcje, nawet te, których definicji nie pamiętamy

```
def powitanie():  
    """Wypisuje powitanie na ekranie"""  
    print('Witaj :-')
```

```
help(powitanie)
```

Help on function powitanie in module __main__:

```
powitanie()  
    Wypisuje powitanie na ekranie
```

Jak definiować własne funkcje?

Funkcje często potrzebują danych, żeby działać. Dane przekazujemy do funkcji jako argumenty w nawiasach okrągłych ( )

Dobry zwyczaj to pisać po każdym argumencie dwukropek : i typ tego argumentu

Jak definiować własne funkcje?

```
def powitaj_imiennie(imię: str):  
    """Wypisuje na ekranie powitanie danej osoby
```

Argumenty:

imię - kogo powitać?

```
    """
```

```
    print(f'Ahoj, {imię}!')
```

Jak definiować własne funkcje?

```
def powitaj_w_języku(imię: str, język: str):  
    """Wypisuje na ekranie powitanie w danym języku
```

Argumenty:

imię - kogo powitać?

język - 'pl' lub 'cs'

```
    """
```

```
    if język == 'pl':
```

```
        print(f'Witaj, {imię}!')
```

```
    elif język == 'cs':
```

```
        print(f'Ahoj, {imię}!')
```

Jak definiować własne funkcje?

Wiele funkcji zwraca wynik swojego działania
Służy do tego słowo kluczowe return („zwróć”)

Gdy funkcja napotyka słowo kluczowe return, od razu kończy działanie i przekazuje tę wartość, która stoi za słowem kluczowym return tam, skąd została wywołana
Dobry zwyczaj to pisać po nawiasie zamykającym argumenty strzałkę $\rightarrow$ i typ wyniku

Jak definiować własne funkcje?

```
def stwórz_podpis(imię: str, nazwisko: str) -> str:  
    """Zwraca połączone imię i nazwisko danej osoby
```

Argumenty:

imię - imię osoby

nazwisko - nazwisko osoby

"""

```
return f'{imię} {nazwisko}')
```

Jak definiować własne funkcje?

```
def średnia3(a: float, b: float, c: float) -> float:  
    """Zwraca średnią trzech liczb
```

Argumenty:

a, b, c - liczby, których średnią trzeba obliczyć
 """

```
return (a + b + c) / 3
```


Jak definiować własne funkcje?

```
def oblicz_procent(liczba: float, całość: float) -> float:  
    """Oblicza, jaki procent całości stanowi liczba
```

Zwraca 0.0, jeśli całość jest równa 0

Argumenty:
liczba, całość - liczby rzeczywiste
"""

```
if całość == 0.0:  
    return 0.0  
return 100.0 * (liczba / całość)
```

Jak definiować własne funkcje?

Podsumowanie

Jak definiować własne funkcje? — podsumowanie

```
def nazwa_funkcji(argument_1: typ, argument_2: typ) -> typ:  
    """Docstring: co robi nazwa_funkcji
```

Argumenty:

argument_1 - co to jest?

argument_2 - co to jest?

```
    """
```

Tutaj funkcja coś robi

```
return wynik
```

Postęp wykładu

Przedstawiłem wam:

- + Trzy typy proste:
  - łańcuch (**str**)
  - liczba całkowita (**int**)
  - liczba rzeczywista (**float**)
- + f-łańcuchy
- + łańcuchy wieloliniowe

+ instrukcje if...else i if...elif...else

Teraz omówię:

- + jak definiować własne funkcje?
- + i dwa typy złożone:
  - lista (**list**)
  - słownik (**dict**)

Proszę mi zadać pytanie :-)

Kiedy będzie ciąg dalszy
„Lokomotywy”?

Czas na czeski dowcip o języku polskim

Jak se řekne polsky „Nástup do dvou řad“?

Jak powiedzieć po polsku „W dwuszeregu zbiórka“?

Czas na czeski dowcip o języku polskim

Jak se řekne polsky „Nástup do dvou řad“?

Jak powiedzieć po polsku „W dwuszeregu zbiórka“?

Proszę pana wejść za pana,
aby pan nie widział pana :-)

Listy
(chodzi o spisy rzeczy,
nie o kartki w kopertach :-)

Listy

Lista to przykład kolekcji obiektów. Dzięki kolekcjom możemy przechowywać wiele obiektów w jednym obiekcie

Listy:

- + są uporządkowane — każdy element ma swój indeks
- + można zmieniać, czyli można dodawać, usuwać lub zmieniać ich elementy
- + mogą zawierać dowolne elementy. W 99% przypadków elementy jednej listy są tego samego typu, bo inaczej jest nam niewygodnie

Listy

Przykłady list:

```
liczebniki = ['nula', 'jedna', 'dwa', 'tři', 'čtyři', 'pět']
```

```
pusta_lista = []
```

```
rozbiory = [1772, 1793, 1795]
```

Indeksowanie list

Listy indeksuje się od zera, tak jak łańcuchy

```
print(liczebniki[0])
```

```
print(liczebniki[2])
```

```
print(liczebniki[-1])
```

nula

dwa

pět

Indeksowanie list

Listy indeksuje się od zera, tak jak łańcuchy
Łańcuchów nie można zmieniać, a listy można zmieniać

```
# Do listy liczebniki pod indeksem 1 przypisz
```

```
# łańcuch 'JEDNA'
```

```
liczebniki[1] = 'JEDNA'
```

```
print(liczebniki)
```

```
liczebniki = ['nula', 'JEDNA', 'dwa', 'tři', 'čtyři', 'pět']
```

Listy — metoda .append

Metoda .append dodaje jeden element na koniec listy

```
liczebniki.append('šest')
```

```
print(liczebniki)
```

```
['nula', 'jedna', 'dva', 'tři', 'čtyři', 'pět', 'šest']
```

Funkcja len

Funkcja len zwraca długość listy

```
print(len(rozbiory))
```

```
print(len(pusta_lista))
```

3

0

Funkcja len

Proszę pamiętać o tym, że ostatni element listy L ma indeks $\text{len}(L) - 1$

```
print(len(rozbiory))
```

```
print(rozbiory[2])
```

3

1795

Przeglądanie elementów listy (iterowanie po elementach listy)

Dzięki pętli for możemy przeglądać elementy listy

Zmienna rok przyjmuje w kolejnych obiegach pętli

wartości kolejnych elementów listy rozbiory

for rok in rozbiory:

    print(rok)

1772

1793

1795

Przeglądanie elementów listy (iterowanie po elementach listy)

```
for liczebnik in liczebniki:  
    print(liczebnik)
```

nula

jedna

dwa

trzy

cztery

pięć

sześć

Łańcuchy — metoda .split — uzupełnienie

Metoda `.split` dzieli łańcuch na listę jego podłańcuchów na podstawie podanego separatora

Jeśli nie podamy separatora, metoda `.split` dzieli łańcuch tam, gdzie są w nim białe znaki

```
print('Náhle svist! Náhle hvizd!'.split())  
['Náhle', 'svist!', 'Náhle', 'hvizd!']
```

łańcuchy — metoda .split — uzupełnienie

Jako separator możemy podać dowolny ciąg znaków

```
print("""Copak to, jakpak to uvádí v běh,  
odkud se bere ten šílený spěch?
```

```
Jak to, že pádí, že bouchá buc-buch?""").split('\n'))
```

```
['Copak to, jakpak to uvádí v běh,', 'odkud se bere ten  
šílený spěch?', 'Jak to, že pádí, že bouchá buc-buch?']
```

łańcuchy — metoda .split — uzupełnienie

```
kočkovité = 'kočka,lev,tygr,gepard,puma,jaguár'.split(',')  
print(kočkovité)  
['kočka', 'lev', 'tygr', 'gepard', 'puma', 'jaguár']
```

Łańcuchy — metoda .join

Metoda .join działa odwrotnie do metody .split

Metoda .split dzieli, metoda .join łączy

Metoda .join łączy listę łańcuchów w łańcuch, wstawiając separator między kolejnymi elementami listy

Ważne: metodę .join wywołujemy na separatorze

łańcuchy — metoda .join

```
kočkovité = ['kočka', 'lev', 'tygr', 'gepard', 'puma',  
            'jaguár']  
print(''.join(kočkovité)) # Separatorem jest łańcuch pusty  
print(' '.join(kočkovité)) # Separatorem jest spacja  
print('--'.join(kočkovité))  
kočkalevtygrgepardpumajaguár  
kočka lev tygr gepard puma jaguár  
kočka--lev--tygr--gepard--puma--jaguár
```

Listy Podsumowanie

Listy — podsumowanie

```
lista = [2, 3, 5, 7, 9]
```

```
lista[1] == 3
```

```
lista[-1] = 11
```

```
lista.append(13)
```

```
len(lista) == 5
```

```
for liczba in lista:
```

```
    print(liczba ** 2)
```

```
print('2,0,2'.split(','))
```

```
['2', '0', '2']
```

```
print('-'.join(['2', '0', '2']))
```

```
2-0-2
```

Postęp wykładu

Przedstawiłem wam:

- + Trzy typy proste:
  - łańcuch (**str**)
  - liczba całkowita (**int**)
  - liczba rzeczywista (**float**)
- + f-łańcuchy
- + łańcuchy wieloliniowe

+ instrukcje if...else i if...elif...else

+ jak definiować własne funkcje?

+ typ lista (**list**)

Teraz omówię:

+ typ słownik (**dict**)

Proszę mi zadać pytanie :-)

Słowniki

Zadanie

Proszę podać tytuł jakiegoś słownika
Każda odpowiedź jest dobra :-)

Słowniki

Słowniki służą do tłumaczenia kluczy na wartości*
Słownik w Pythonie to kolekcja par: klucz i wartość
Dzięki słownikowi możemy wygodnie poznać tę wartość,
która odpowiada danemu kluczowi

* Słowniki ortograficzne są inne. W Pythonie odpowiadają im zbiory, o których będzie mowa na innym wykładzie

Słowniki

Słowniki:

- + można zmieniać, czyli można dodawać, usuwać lub zmieniać pary klucz-wartość
- + w danym słowniku każdy klucz musi być inny
- + kluczami słowników mogą być łańcuchy lub liczby
- + wartościami słowników mogą być łańcuchy, liczby, listy, słowniki, a nawet funkcje

Słowniki

Zawartość słownika otaczamy nawiasami klamrowymi { }

Wartości oddzielamy od kluczy dwukropkami :

Pary klucz-wartość oddzielamy od siebie przecinkami ,

Po ostatniej parze klucz-wartość możemy postawić przecinek albo nie

Słowniki

```
ceny = {  
    'jablka': 5.99,  
    'banány': 6.99,  
    'pomeranče': 8.99,  
}
```

Słowniki

W 99% przypadków typ kluczy danego słownika jest taki sam

W 95% przypadków* typ wartości danego słownika jest taki sam

```
słownik_polsko_czeski = {  
    'jeden': 'jedna',  
    'dwa': 'dwa',  
    'trzy': 'tři',  
}
```

* Według badań naukowych 73,6% statystyk jest wyssanych z palca

Słowniki — operator indeksowania [ ]

Dzięki operatorowi indeksowania [ ] dowiadujemy się, jaka wartość odpowiada danemu kluczowi. Operator [ ] jest bardzo często używany

Słowniki

Tak odczytujemy wartość, która odpowiada kluczowi:

```
print(ceny['jablka'])  
print(słownik_polsko_czeski['dwa'])  
print(słownik_polsko_czeski['siedemnaście'])
```

5.99

dwa

KeyError: 'siedemnaście'

Słowniki — operator indeksowania [ ]

```
ceny = {  
    'jablka': 5.99,  
    'banány': 6.99,  
    'pomeranče': 8.99,  
}  
owoce = 'jablka'  
print(owoce, ceny[owoce])  
jablka 5.99
```

Zasada DRY

Na następnym slajdzie zobaczymy dwa sposoby rozwiązania tego samego problemu. I sposób po lewej stronie, i sposób po prawej stronie jest prosty, ale sposób po prawej stronie jest bardziej elegancki. Sposób po prawej stronie jest zgodny z zasadą DRY:

Don't Repeat Yourself (Nie Powtarzaj Sie)

Po co nam słowniki?

Zamiast pisać tak:

```
if język == 'pl':  
    powitanie = 'Witaj'  
elif język == 'cs':  
    powitanie = 'Ahoj'  
elif język == 'en':  
    powitanie = 'Hello'
```

Można pisać tak:

```
powitanie = {  
    'pl': 'Witaj',  
    'cs': 'Ahoj',  
    'en': 'Hello',  
}[język]
```


Słowniki — operator in

Dzięki operatorowi in sprawdzamy, czy klucz jest w słowniku. Operator in jest często używany

```
if owoce in ceny:  
    print(owoce, ceny[owoce])  
else:  
    print(f'{owoce} nemáí cenu')
```

Słowniki — operator not in

Dzięki operatorowi not in sprawdzamy, czy dany klucz nie należy do słownika

```
if owoce not in ceny:  
    print(f'{owoce}? Neznám takové ovoce')
```

Słowniki — operator indeksowania `[ ]` — ciąg dalszy

Dzięki operatorowi indeksowania `[ ]` zmieniamy tę wartość, która odpowiada danemu kluczowi:

```
ceny['jablka'] = 1.99
```

Słowniki

Tak dodajemy do słownika parę klucz-wartość:

```
ceny['hrušky'] = 6.49
```

```
słownik_polsko_czeski['siedem'] = 'sedm'
```

Słowniki

Tak iterujemy po kluczach słownika

W kolejnych obiegach pętli do zmiennej `owoce` są przypisywane kolejne klucze słownika `ceny`

```
for owoce in ceny:
```

```
    print(owoce, ceny[owoce])
```

```
jablka 1.99
```

```
banány 6.99
```

```
pomeranče 8.99
```

```
hrušky 6.49
```

Słowniki — metoda .items

Tak iterujemy po parach klucz-wartość słownika

W kolejnych obiegach pętli do pary zmiennych `owoce`, `cena` są przypisywane kolejne pary klucz-wartość słownika `ceny`

```
for owoce, cena in ceny.items():  
    print(owoce, cena)
```

jablka 1.99

banány 6.99

pomeranče 8.99

hrušky 6.49

Słowniki — metoda .values

Tak iterujemy po wartościach słownika

W kolejnych obiegach pętli do zmiennej `cena` są przypisywane kolejne wartości ze słownika `ceny`

```
for cena in ceny.values():  
    print(cena)
```

1.99

6.99

8.99

6.49

Słowniki

Podsumowanie

Słowniki — podsumowanie

```
liczby = {  
    'nula': 0, 'jedna': 1}
```

```
print(liczby['nula'])  
liczby['dwa'] = 2
```

```
if 'tři' in liczby:  
    print('mám tři')
```

```
if 'tři' not in liczby:  
    print('nemám tři')
```

```
for k in liczby:  
    print(k)
```

```
for k, w in liczby.items():  
    print(k, w)
```

```
for w in liczby.values():  
    print(w)
```

Postęp wykładu

Przedstawiłem wam:

- + Trzy typy proste:
  - łańcuch (**str**)
  - liczba całkowita (**int**)
  - liczba rzeczywista (**float**)
- + f-łańcuchy
- + łańcuchy wieloliniowe

+ instrukcje if...else i if...
elif...else

+ jak definiować własne funkcje?

- + i dwa typy złożone:
  - lista (**list**)
  - słownik (**dict**)

To wszystko na dziś
Dziękuję wam za uwagę :-)

Proszę mi zadać pytanie :-)

Czy ktoś z was czegokolwiek
nie zrozumiał z tego wykładu?

Do zobaczenia
na następnym wykładzie,
na którym poznamy kilka sztuczek

Źródła

<https://stock.adobe.com/pl/images/wild-and-domestic-cats-set-collection-of-cat-family/223014183>

[https://commons.wikimedia.org/wiki/
File:2014 Praga, Hradczany, odprawa warty.JPG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:2014_Praga,_Hradczany,_odprawa_warty.JPG)

Jacek Baluch, Jedzie po czesku Lokomotywa
[https://ruj.uj.edu.pl/server/api/core/bitstreams/
8dbc44de-9a4f-41c4-89dd-79b8a1d80613/content](https://ruj.uj.edu.pl/server/api/core/bitstreams/8dbc44de-9a4f-41c4-89dd-79b8a1d80613/content)